

Okružnog suda u Novom Pazaru, Ćamila Hubića, ispričao mu šta mu je rekao sudija Jovićević, na šta je Ćamil odgovorio da će se lično postarati da u toku nedelje bude rešeno u vezi Fazline žalbe.

Izjave obrađene 07.04.2003.godine

Ukić Nihad
diplomirani pravnik

PREDMET: Obrada izjave Milutina Đokovića

Milutin Đoković iz sela Leča, Novi Pazar, obratio se Odboru, dana 03.04.2003.godine, a u svojstvu punomoćnika Ilić Nade iz sela Miljakoviće, Leposaviće, Radojević Staleta iz Kragujevca, Ul. čelepečka br.10 i Munić Radejka iz Sjenice u predmetu povraćaja imovine pokrenutog kod Opštinskog suda u Novom Pazaru pod brojem P. 199/03. U vezi pomenutog predmeta, Milutin Đoković, je istakao da je advokat Refik Fetahović kao punomoćnik gore pomenutih lica podneo tužbu sa predlogom za određivanje privremene mere, radi utvrđivanja prava svojine i predaje nepokretnosti. Zatim ističe da je sada pokojini Radojević Radisav, bivši iz sela Čepelja, Novi Pazar, bio vlasnik katastarske parcele broj 16/3 zv. "Jelevik" po kulturi šuma 4. klase u površini od 48.51,00 ha upisane kod Službe za katastar nepokretnosti u Novom Pazaru, po posedovnom listu iz 1953.godine, kao dokaz navodi posedovni list br.24 izdat 06.03.2003.godine. Da je ta ista katastarska parcela oduzeta i da je dobila oznaku kao katastarska parcela broj 1556 zv. "Jelevik" po kulturi šuma 4.klase, površine od 27.28,07 ha, da je kod službe za katastar nepokretnosti u Novom Pazaru upisana kao svojina R. Srbije-korisnik JP

U opštinskom sudu u Novom Pazaru 16. oktobra 2003. godine, zakauana je rasprava po slučaju Munira Šabotića, koji je odbio da potvrdi i potpiše predhodno iznuđeni iskaz, a trebao je da posluži kao krunski svedok u montiranom političkom novopazarskom procesu 1994. godine. Šabotić je tom prilikom pretučen od pripadnika Državne bezbednosti: radovoja Ilića, Milić Karličića i N.N. lica, zadobio tešku telesnu povredu (slomljena tri rebra). Tada je Šabotić podnio tužbu protiv pomenutih pripadnika Državne bezbednosti, ali sudski organi nisu ništa preduzeli po njegovoj tužbi.

Prvi put je podignuta optužnica 25. maja 1995. godine.

23.12.1996. godine "Zbog nedostatka dokaza" sudija Radisavljević Dragiša oslobađa optuženog Radivoja Ilića i ostale. Na takvu presudu šabotić ulaže žalbu, Okružni sud postupa po žalbi i ukida prvostepenu presudu.

Predmet se 30.09.1998. godine predaje sudiji Igoru Kozlovu, koji za dve godine ne zakazuje suđenje, a 2000. on prelazi u advokate.

ovaj predmet 2001. godine, dobija sudija Momčilo Minić, a potom ga predaje sudiji Šefkiji Kalaču. Ništa se u međuvremenu ne radi po ovom predmetu, potom se predaje sudiji zejnepi kavrajić 19. marta 2003. godine. Sudija zejnepa kavrajić zakazuje suđenje 16. oktobra 2003. godine, ali je istoga dana, na zahtev tuženog radovoja Ilića, traženo izuzeće sudije Zejnepe kavrajić, koja je predsedavala sudskim većem. Tom prilikom tuženi radoje Ilić navodi da je sudija Kavrajić prekvalifikovala navode u optužnici i da je u nekim delovima optužnica zastarela (zlostava u službi nakon šest godina zastareva) i kao da se vodi kampanja od sulejmana Ugljanina i Regionalne televizije protiv njega i Bezbedonosne informativne agencije. Na to je sudija Kavrajić intervenisla upozoravajući ga da ne "vređa".

Advokat Fonda za humanitarno pravo Savo Popović koji zastupa Šabotića u ovom predmetu, tražio je da Sud u "razumnom roku odredi drugog sudiju i da u razumnom roku zakaže suđenje".

Đerlek Fazlija iz Novog Pazara je 8.01.2003.godine pred Sandžačkim odborom izjavio da je od strane policajaca Pendić Ljubinka i Redžepović Mirsada pretučen 14.oktobra 1995.gofine,da su ga u prostorijama SUP-a pet sati tukli pendrecima, udarali boksovima, gazili nogama i tom prilikom mu polomili tri rebra i naneli druge povrede sa unutrašnjim krvarenjem,da je o svemu tome podneo lekarsko uverenje i da je podneo krivičnu prijavu još davne 1995. godine,da je Opštinsko tužilaštvo podiglo optužnicu protiv pomenutih policajaca, da je sudija u tom predmetu bio Enes Hadžibegović, da je isti sedam puta zakazivao pretres ali da nije održan ni jedan i da je

krivično delo, a da se odbija optižba da su isti prema oštećenom izvršili krivišno delo zlostava u službi iz člana 66. KZRS.

Po dobijanju pomenute presude oštećeni Fazlija je izjavio žalbu Okružnom sudu u Novom Pazaru, koji do današnjih dana nije doneo odluku po žalbi oštećenog, i ako je oštećeni više puta išao kod predsednika Okružnog suda u Novom Pazaru, ali bez uspeha da njegova žalba bude razmatrana.

Dana 10.01.2003.godine Fazlija Đerlek se obratio Odboru sa namerom da dopuni izjavu koju je Odboru dao 08.01.2003.godine, ističući tom prilikom da dok su ga gore pomenuti policajci tukli palicama i boksovima da je Fazlija zapomagao da ga ne tuku više. Tukli su ga kako sam kaže toliko da su nekoliko puta pravili pauze, kako bi se odmorili. Kada su jednom prilikom stali da ga tuku Fazlija se obratio trećem policajcu da ga spase, a ovaj mu je odgovorio da ne sme, da on nije šef smene, da ne sme od njih. Kada su Pendić i Redepagić ponovo ušli nastavili su da tuku Fazliju, da bi ga na kraju vezali za radijator i kasnije pustili da ide kući. Fazlija ističe da je tom prilikom jedva došao do stepenica koje vode prema izlazu. Da je izašao is SUP-a, otišao oko 30m od istog, seo na kamenu ogradu reke Raške. Da je tom prilikom naišla žena oko 70 godine, da joj se Fazlija obratio rećima " tetka tako ti boga, dovedimi taksistu da me odveze, isprebijala me policija ne mogu na noge da stojim". Starica je odmah otišla prema centru grada, da bih odmah zatim došla kod Fazlije sa taksistom. Taksista je Fazliju odvezao do kuće, nije mogao sam da izađe iz automobila, prišla je njegova žena, tom prilikom je zakukala, kuku mene šta me nađe i ko te ubi to tako, zatim se vratila u kuću, uzela je knjižicu i sa istim taksijem su otišli u bolnicu. U bolnici ga je pregledao doktor Marovac, hirurg, i tom prilikom je rekao supruzi Fazlije da treba da kupimo 7. inekcija za unutrašnje krvarenje. Pošto nismo imali para kod sebe, doktor Marovac je dao svoj novac da kupe inekcije. Supruga Fazlije je kako kaže Fazlija tri inekcije uzela na veresiju u apoteci, jedna inekcija je koštala 36 DM. Fazlija je ostao u bolnici od 14.10. do 20.10.1995. godine, kada je otpušten iz bolnice na kućno lečenje. Da bi dana 06.11. 1995. godine došli Mirsad i Ljubinko, rekavši tom prilikom da me navodno traži načelnik SUP-a. Kada je vrata otvorila supruga Fazlije, upitala je pomenute policajce: šta im treba? Rekla im je da sačekaju i pokušala da zatvori vrata, ali u tom trenutku Mirsad se nakostrešio i viknuo mojoj ženi " šta ti ima da zatvaraš vrata", A Ljubinko je dodao " to gospođo drugom prilikom".

Fazlija na kraju napomilje da je 8. januara 2003. godine, saznajući da se predmet po žalbi nalazi kod sudije Mila Jovićevića, otišao je kod njega, da bi mu sudija Jovićević rekao " a to si ti što ga je bajagi ubila policija", rekavši mu zatim da izađe napolje, biće rešeno, da bi zatim otišao kod predsednika

Fazlija Đerlek ističe da je 14.10.1995.godine pretučen od strane Pendić Ljubinka i Mirsada Redžepagića, pripadnici milicije SUP-a Novi Pazar. Pomenuti milicioneri su po kazivanju Fazlije došli u 5.minuta do 12h, odveli ga u SUP-u na neki razgovor u vezi nekih kupljenih stvari. U SUP-u su saopštili Fazliji da je kupio ukradene stvari za koje Fazlija ističe da je u februaru iste godine odgovarao i da je iste vratio, a da je njemu i licima koja su mu prodala pomenute stvari, sudija Živica Kahrović, je osudila istom kaznom. Fazlija dalje navodi da odmah nakon što su ga uveli u prostorije SUP-a , milicioner Pendić Ljubinko, iz čista mira je udario Fazliju prendrekom u predelu lica, ispod levok oka (još uvek vidan ožiljak). Od tog udarca Fazlija je pao a oni su nastavili da ga šutiraju nogama u predelu grudnog koša i tako mu polomili 8. i 9. rebo. Zatim su mu zagnjurili glavu u grudni koš, popeli na sto, povalili potrbuške, da bi palicama Fazliju udarali po leđima, tabanima, debelom mesu i butinama. Tugli su ga kako sam kaže pet i po sati policajci Pendić Ljubinko i Mirsad Redžepagić a treći je posmatrao. Nakon toga su ga zavezali za radiator i istog dana u 17³⁰h su ga pustili kući, zapretivši mu da ne sme nikom da kažem. Fazlija navodi da su ga tukli zbog televizora koji je on dao istog dana, jer je navodno isti bio ukraden i njemu prodat, a za koji je Fazlija dao svoju kravu.

Dana 06.11.1995. godine kući kod Fazlije su došli sva trojica policajaca koja su bila na dužnosti, a zbog toga što se Fazlija javio u bolnici, i po izlasku iz bolnice rekli su Fazliji da ga traži načelnik SUP-a. Međutim, Fazlija je saznao da sa tim načelnik nije imao ništa već da su došli Fazliji da zaprete da odustane od tužbe koju je predao istog dana. Fazlija ističe da nije odustao od tužbe, da bi ga ovi pustili zapretivši mu da će mu dete uništiti.

Fazlija je krivičnu prijavu protiv Pendić Ljubinka, Redžepagić Mirsada i Čurčić Dragana, svi pripadnici milicije SUP-a Novi Pazar, podneo dana 6.11.1995.godine, Opštinskom javnom tužilaštvu u Novom Pazaru, zbog krivičnog dela zlostava u službi i teške telesne povrede, izvršenih u sticaju.

Predmet povodom krivične prijave podnete od strane Fazlije je po njegovim rečima punih 6. godina bio kod sadašnjeg predsednika Opštinskog suda u Novom Pazaru. Da je kasnije na insistiranje Fazlije sudija Enes Hadžibegović, vd predsednik Opštinskog suda u Novom Pazaru, predmet prosledio sudiji Živici Kahrović, koja je posle sprovedenog postupka donela presudu kojom su optuženi Pendić Ljubinko i Redžepagić Mirsad oglašeni krivim za krivično delo teške telesne povrede, i za isto im je izrečena Uslovna osuda, tako što im sud utvrđuje kazne zatvora u trajanju od tri meseca, koja se neće izvršiti, ukoliko optuženi u roku od jedne godine ne izvrši novo

19.12.2002. godine doneo i javno objavio presudu, kojom se izriču USLOVNE OSUDE, i to:

Totić Smailu, izriče kazna zatvora u trajanju od dva meseca, koja se kazna neće izvršiti, ukoliko okrivljeni u roku od jedne godine ne izvrši novo krivično delo.

Tomović Stojanu, izriče kazna zatvora u trajanju os tri meseca, koja kazna se neće izvršiti, ukoliko okrivljeni u roku od jedne godine ne izvrši novo krivično delo.

Okrivljeni se obavezuju na plaćanje sudskih troškova, a Totić Smail se radi oštetno pravnog zahteva upućuje na parnicu.

Suđenje je po rećima Totića više puta odlagano zbog nedolaska Tomovića na suđenju.

Totić na kraju ističe da je nezadovoljan odlukom suda, da i dan danas ide kod lekara, naročito urologa, jer mu je kako sam ističe zdravlje od tadašnjeg batinjanja trajno narušeno, o čemu poseduje lekarska uverenja.

Izjava data 24.02. 2003. godine

Izjava obrađena 26.03.2003.godine

Ukić Nihad
diplomirani pravnik

PREDMET: Obrada izjave Đerlek Fazlije